

Kornháber fogta el a bukovinai orosz vezérkart.

A szegedi tábornok, pilisi Kornháber Adolf január hónapban ment el a harctérre és olyan páratlan bravurt hajtott végre, amelylyel igazolta, hogy egyik legkitünőbb tábornoka a monarchiának. Kornháber altábornagy önállóan operált seregével Bukovinában és mint a haditudósítók jelentették, csapataink Radautzban elfogták a bukovinai hadsereg onnét menekülni már nem tudó vezérkari tisztjeit és az egyik tábornok önkezével vetett véget életének, hogy elkerülje a fogságba jutást. E hirt a budapesti reggeli lapok nem hozták feltűnő helyen, amiért ismét élénk vitatkozás folyt, hogy az orosz vezérkar tényleg fogságunkba esett-e. A kételkedők megnyugtatóra álljon itt a következő nagyváradi tudósítás:

Érdekes vendégei voltak tegnap éjszaka a nagyváradi pályaudvarnak. Magas, vállas, szőke emberek s zöldesbarna egyenruhájuk paszomántjai aranyosan csillogott be a peron homályába. Orosz vezérkari tisztiek voltak, generálisok, akiket a Csernovic felé előnyomuló csapataink Radautz határában elfogtak. A pályaudvarra tegnap este Kolozsvár felől egy katonavonat futott be, amelyen 555 orosz foglyot vittek az ország belsejében fekvő fogolytáborok felé. A foglyok Nagyváradon vacsorát kaptak s midőn elköltötték az ételt, a vonat vitte őket tovább valamelyik alföldi, vagy dunántúli városba, ahol a háboru végéig tartózkodni fognak. Rögtön ezután egy másik fogolyszállító vonat robogott be, amelyen 275 orosz katonát hoztak. A vonatból azonban most nemcsak szakálás, tenyeres-tápas kaukázusi legények szálltak ki, hanem hat előkelő katonatiszt is, akik szabadon sétálhattak a perronon, aztán betértek az étterembe, ahol több fogásból álló vacsorát ettek. A tisztiek a Radautzban elfogott bukovinai orosz hadsereg vezérkarának tagjai, akik eddig egy határvárosban voltak őrizet alatt. A tisztiek között négy tábornok is van. Halkan és nyugodtan beszélgetnek. Egy csöppet sem látszik rajtuk a bánat, amiért hadifogságba estek. A generálisok közül kettő nem ép fiatalember, egy pedig még egészen fiatal. Állítólag ez egy orosz nagyherceg, az orosz haderő egyik legkiválóbb, legzsensialisabb tisztje. Az elfogott vezérkar tisztjei megvacsoráztak, a vacsorához magyar bort ittak és a monarchia pénzével fizettek. Az állítólagos nagyherceg elővette a jegyzőkönyvét és néhány percig feljegyzéseket készített. Aztán a legidősebb generális felállt, erre az egész társaság kivonult és elhelyezkedett egy másodosztályú kocsiban.

Hogy merre küzd és milyen erővel pilisi Kornháber csapataival, arról természetesen nem írhatunk. Viszont azt közölhetjük, hogy a mint csapatai vezetését átvette, huszonnégy órán belül éjszakai meglepetéssel, majd rohammal kiverte az oroszokat hegyi megerősített állásaikból. Ez a hihetetlen bravur a hadvezetőség csodálatával találkozott, úgy, hogy Kornháber egészen önállóan operált tovább. Bukovinát kitünően ismeri, mert gyermekkorát ott öltötte s a felesége Csernovic volt polgármesterének a leánya. Hihetetlen eréllyel vezette és vezeti csapatait s a szegedi fiuk tábora levelezőlapjaikon rajongással írják a fiuk tábora levelezőlapjaikon rajongással ír-

A román határon.

Brassó, február 25.

(Kiküldött munkatársunktól.) A határlátogatásból kétségtelenül meg lehetett állapítani, hogy Romániával való viszonyunk barátságossá vált. Most már csak az érdekelt, hogy mi idézte elő a román ellenszenves nép-hangulatot (mert a hivatalos körök a legsúlyosabb napokban is kitértettek mellettünk) megváltozását és miben nyilvánulnak a javunkra fordult körülmények. (Mert ahogy a határ őrzéséről következtetni lehet a két állam hivatalos viszonyára, vannak bizonyos jelenségek, amelyek a népek szimpátiájáról is tanuságot tesznek.)

Mind a két körülményre vonatkozólag Brassóban lehet megtalálni legkönnyebben a feleletet. Ez az élénk határmenti város valószínűleg fokmérője a magyar-román barátságának. Az erdélyi románság második Bukarestet szeretne csinálni belőle, a székelység pedig erősen vigyáz a magyar nemzeti jelleg megőrzésére. És ott ez nem frázis; ott a magyar nemzeti eszméért csöndes, de elkeseredett küzdelem folyik napról-napra és a hazafias lelkesedés állandó lobogása, történelmi időkre emlékeztető, nagyszerű tünemény.

Aki volt már hosszabb ideig Brassóban, az tudja csak elgondolni, hogy a mostani világháboruban, a fajoknak ebben a rémes élet-halál harcában, mennyire bevilágít a külpolitika Khácszába is, a Brassóban megnyilvánuló élet és hangulat. A lakosság fele körülbelül román; a másik fele: székely és szász. A magyarság (mellettük persze a székely igazi, vérbeli magyarnak számít) abszolút kisebbségben van. Mégis a székelyek megtudják őrizni itt a magyarság államalkotó felsőbbbőségét, a fajai előkelőséget, az uralkodásra való hivatottság minden tekintélyét. A székelyek összetartanak, dolgoznak, tanulnak és a legnagyobb áldozatra képesek a magyarság érdekében. Egyszerű becsületesség, őszinte nyíltság lakozik a szívében; a honszeretet lángja lobog a szemükben és izmos karjuk szívesen fárad mindenkor a hazáért. A székelyek imádják az alföldi magyart és büszkének rá, ha őket magyarnak nevezik.

Mikor néhány héttel ezelőtt meglehetősen feszült volt külpolitikailag a magyar-román helyzet, akkor ez erősen éreztette hatását természetesen Brassóban is. A székelyek ösmerték ekkor az ottani románság érzelmeit, tüntető és gyakran kihívó viselkedésüket, mégis józan mérséklettel fogadják és győzelmiükbe vetett rendíthetelen hitük energiát adott nekik arra, hogy a románokat kiábrán-

dítsák az irredenta törekvések keresztül-vihetőségéből.

És ekkor szerencsére megjött a nagy átalakulás. Mint fentebb említettem, először is arra kell kitérnem, hogy mi okozta a román közhangulat hirtelen megváltozását. Közvetlen oka ennek az volt, hogy seregeink győzelmes harcok után felszabadították Bukovínát. A bukovinai sikeres harcok tehát nemcsak sztratégiai fontossággal bírtak, hanem politikailag is előnyös változásokat eredményeztek. Az oroszok tulságosan kihasználták ugyanis bukovinai uralmukat és onnan fejtették ki legnagyobb terrori a ruszofil akciótól aláaknázott Romániában. Szerencsére amilyen rossz katonák, éppen olyan rossz diplomaták is, ezért végződött romániai kísérletük kudarcra. A bukovinai határról állandóan fenyegették Románia északnyugati részét. Mint emlékeztető, már határmenti harcok is keletkeztek ekkor és Oroszország azt játszotta ki ütőkártyának, hogy bevonul Erdélybe és három oldalról körülférja Romániát. A közhangulat ekkor követelte, hogy Oroszország mellé álljanak, de az előrelátó hivatalos körök, nem engedtek álláspontjukból. Ez az oroszokat még jobban elkeserítette és a bukovinai románokat üldözni kezdték. Először is Gerovszky kormányzó betiltotta Bukovinában a román nyelv használatát; a román lapokat beszüntették, a kozákok pedig a lakosságot fosztogatták. Egy embert, aki nál román újságot találtak, a nyílt utcán felkoncolták.

A román lakosság ekkor menekülni kezdett Bukovinából; sokan átszöktek Romániába, mások pedig Erdélybe jöttek és a legnagyobb gyűlölettel emlékeztek meg az oroszok viselkedéséről. Brassóba is érkeztek bukovinai menekültek és az oroszok rossz politikája folytán, erős ellenmozgalom indult meg a ruszofilokkal szemben úgy Erdélyben, mint Romániában. Az oroszok még ekkor sem tértek észhez és valószínűleg vérfürdőket rendeztek a román határnál elfogott szerencsétlen menekülőkkel. Sőt mikor látták, hogy Romániát még ez sem képes semlegesítésére az ő javukra való feladására bírni, elhatározták — és annak idején ezt a félhivatalos „Viitorul” ki is pattantotta, — hogy nagyobb fegyveres erővel be fognak hatolni Romániába.

Ekkor jött közbe, a mi bukovinai győzelmes előnyomulásunk. Egymásután kényszerítettük az oroszokat az elfoglalt helységek feladására, visszavettük Kolomeát, Csernowitzot; aztán felszabadult egész Bukovina, az oroszok futva menekültek és Románia egyszerre közeledni kezdett hozzánk. Hogy miben nyilvánul a mostani román-magyar viszony barátságos jellege, arra legközelebbi eikkemben rátérek.

(h. i.)

Nincs többé bosszankodás és kellemetlen kezelési költségek a házicsengő berendezésénél, ha egy csengőreduktor kapcsolatot a világítási hálózatra. Kezelését s fentartást egyáltalán nem igényel. Kapható **FONYÓ SOMA** világítási vállalkozónál **Kölcsey-utca, Wagner palota.**

Adakozzunk az ingyentejre!

Vendéglőben	MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN	Csak ez az eredeti, a valódi!!!
KÁVÉHÁZBAN	SZT. ISTVÁN	ÓVAKODJÉK
Fűszerkereskedésben	duplamalátasört.	az UTÁNZATOKTÓL!!
Csemegeüzletben		